Vyznání - - Nezařazeno

```
Emi F#/Emi  Emi F#/Emi

Emi                          Ami
Tam za sbírkou plnou básní a ještě o kus dál,
Emi                      Ami
žije prokletý básník, co verše své jen psal,
C                        Hmi
za sílu svých svalů duši citlivou schoval,
Ami                      H7
byla křehká jako sklo, pečlivě ji hlídal.


Emi                        Ami
Zasněný, spíš jako blázen lidem připadal,
Emi                              Ami
hlavu v oblacích měl, nic kolem sebe nevnímal,
C                       Hmi
životem svým bloudil, cestu svou hledal,
Ami                           H7
sklízel jenom výsměch, když v beznaděj propadal.


Emi                      Ami
Otevřela mu svou duši a tak ji tam potkal,
Emi                               Ami
dívku křehce nádhernou, najednou se všemu smál,
C                           Hmi
kouzlo života pochopil, teď se jen radoval,
Ami                               H7
našel svou lásku, poezii a srdce své jí daroval.


Emi                          Ami
V sobě si ji nosil a každou noc s ní usínal,
Emi                          Ami
byla jen tvá a celým srdcem jsi ji miloval,
C                               Hmi
tisíc tváří a tisíc jmen jsi jí ve svých básních dal,
Ami                             H7
jak je dívka nádherná, vždyť tu její vůni znal.


Emi                                Ami
Tam za sbírkou plnou básní a snad ještě o kus dál,
Emi                       Ami
žil prokletý básník, co chvíli lásku svoji znal,
C                             Hmi
za sílu svých krátkých veršů duši neschoval,
Ami                         H7
básník hledá dívku svoji, osud mu ji vzal.

Emi F#/Emi … do ztracena
```